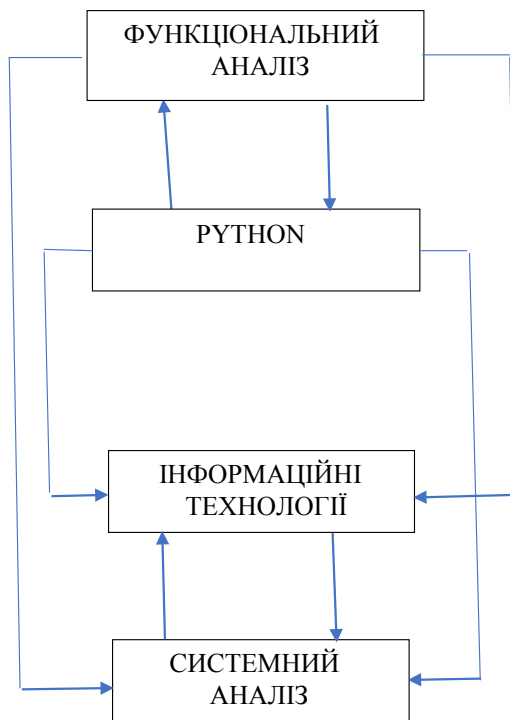

Б. І. МОКІН, В. Б. МОКІН, О.Б. МОКІН

НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК
для опанування студентами способів розв'язання задач
з функціонального аналізу мовою Python
Частина 1

Замовити книжку: <https://press.vntu.edu.ua/index.php/vntu/catalog/book/689>

Міністерство освіти і науки України
Вінницький національний технічний університет

Б. І. Мокін, В. Б. Мокін, О. Б. Мокін

НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК
для опанування студентами способів розв’язання задач
з функціонального аналізу мовою Python
Частина 1

Вінниця
ВНТУ
2022

Замовити книжку: <https://press.vntu.edu.ua/index.php/vntu/catalog/book/689>

УДК 517.98
М74

Рекомендовано до друку Вченою радою Вінницького національного технічного університету Міністерства освіти і науки України як навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти, що спеціалізуються в галузі інформаційних технологій (протокол № 7 від «31» березня 2022 р.)

Рецензенти:

В. Я. Данилов, доктор технічних наук, професор (НТУУ «КПІ ім. Сікорського»)
В. І. Ключко, доктор педагогічних наук, професор (ВНТУ)
О. С. Макаренко, доктор фіз.-мат наук, професор (НТУУ «КПІ ім. Сікорського»)

Мокін, Б. І.

М 74 Навчальний посібник для опанування студентами способів розв'язання задач з функціонального аналізу мовою Python. Частина 1 / Б. І. Мокін, В. Б. Мокін, О. Б. Мокін. – Вінниця : ВНТУ, 2022. – 124 с.

ISBN 978-966-641-892-3

В навчальному посібнику викладено способи розв'язання задач з функціонального аналізу, адаптованого до прикладних проблем в галузі інформаційних технологій, у відповідності зі змістом однойменного навчального посібника цих же авторів, а також викладені основи програмування мовою Python і програми реалізації способів розв'язання даного класу задач цією мовою. Частина 1 охоплює задачі з теорії множин, метричних просторів, теорії міри, інтегралів Рімана, Стілтьєса та Лебега, а також задачі з дослідження функціоналів на екстремум.

Навчальний посібник рекомендується для студентів та аспірантів, що спеціалізуються в ІТ-галузі за спеціальностями 124 – «Системний аналіз» та 126 – «Інформаційні системи та технології»

УДК 517.98

ISBN 978-966-641-892-3

© ВНТУ, 2022

ЗМІСТ

Вступ.....	5
Розділ 1. Множини і метричні простори та їх характеристики (в прикладах і програмах)	7
1.1. Множини та їх характеристики	7
1.2. Початкові відомості з мови програмування Python, достатні для розв'язання задач, пов'язаних з операціями над множинами	9
1.3. Задачі з операціями над множинами в програмах мовою Python	17
1.4. Метричні простори та їх характеристики.....	18
1.5. Додаткові відомості з мови програмування Python, достатні для розв'язання задач, пов'язаних з метричними просторами.....	22
1.6. Задачі на визначення характеристик метричних просторів в програмах мовою Python.....	40
Розділ 2. Гільбертові простори, їх характеристики та апроксимація функцій в них (в прикладах і програмах).....	44
2.1. Гільбертові простори та їх характеристики	44
2.2. Додаткові відомості з мови програмування Python, достатні для розв'язання задач, пов'язаних з апроксимацією функцій в гільбертових просторах.....	48
2.3. Задачі з визначення характеристик гільбертових просторів та апроксимації функцій в цих просторах в програмах мовою Python	61
Розділ 3. Інтегралі Рімана, Стілтєсса та Лебега (в прикладах і програмах).....	70
3.1. Інтегралі Рімана, Стілтєсса та Лебега	70
3.2. Додаткові відомості з мови програмування Python, достатні для розв'язання задач, пов'язаних з інтегруванням функцій	73
3.3. Задачі з визначення інтегралів Рімана, Стілтєсса та Лебега в програмах мовою Python.....	77
Розділ 4. Функціонали та методи пошуку їх безумовних екстремумів (в прикладах і програмах)	80
4.1. Функції і функціонали, що використовуються в прикладних задачах системного аналізу, та методи пошуку їх безумовних екстремумів	80
4.2. Додаткові відомості з мови програмування Python, достатні для розв'язання задач, пов'язаних з дослідженнями функцій та функціоналів на безумовний екстремум.....	90
4.3. Задачі дослідження функцій та функціоналів на безумовний екстремум в програмах мовою Python	98

Розділ 5. Варіаційні методи дослідження функціоналів на умовний екстремум (в прикладах і програмах)	108
5.1 Метод невизначених множників Лагранжа та його ізопериметрична інтерпретація	108
5.2. Додаткові відомості з мови програмування Python, достатні для розв'язання задач, пов'язаних з застосуванням варіаційних методів	112
5.3. Задачі дослідження функціоналів на умовний екстремум в програмах мовою Python	113
5.4 Особливості дослідження функціоналів на умовний екстремум в гільбертових просторах	119
5.5 Задачі дослідження функціоналів на умовний екстремум в гільбертових просторах в програмах мовою Python	120
Список використаної літератури	124

ВСТУП

У 2020 році ми опублікували навчальний посібник «Функціональний аналіз, адаптований до прикладних задач в галузі інформаційних технологій» [1], з використанням якого студенти, що навчаються у ВНТУ за спеціальністю 124 – «Системний аналіз», опановують навчальну дисципліну «Функціональний аналіз», яка, згідно з освітньо-професійною програмою цієї спеціальності входить до переліку обов'язкових.

Уже після першого року використання в навчальному процесі нашого навчального посібника з функціонального аналізу ми зрозуміли, що студентам важко засвоювати практичні навички з розв'язання прикладних задач з цієї навчальної дисципліни, користуючись лише навчальним посібником, в якому викладені її теоретичні основи, особливо ж в умовах реалізації навчального процесу в онлайн-режимі, зумовленому карантинними обмеженнями щодо перебування студентів групами в аудиторіях, викликаними світовою пандемією коронавірусної хвороби. А тому в нашому авторському колективі виникла задумка написати з функціонального аналізу ще один навчальний посібник, в якому викласти практичні способи розв'язання задач з функціонального аналізу, характерних для ІТ-галузі, аби цей другий навчальний посібник доповнив перший практикою застосування теоретичних основ функціонального аналізу, викладених у першому навчальному посібнику, при розв'язанні прикладних задач, характерних для ІТ-галузі. Особливо важливим аспектом цього другого навчального посібника, на наш погляд, має стати доведення етапу розв'язання прикладних задач функціонального аналізу до застосування сучасної мови програмування Python, усі дистрибутиви якої викладені в інтернеті для вільного доступу у вигляді програмного середовища Anaconda [2]. Саме ця задумка і реалізована нами у навчальному посібнику, зміст якого подається нижче. І оскільки цей навчальний посібник покликаний доповнювати практикою попередній, присвячений теорії функціонального аналізу, то і розділи його збігаються за назвами і змістом з відповідними розділами свого теоретичного попередника.

Характерною особливістю нашого навчального посібника, зміст якого подається нижче, є те, що ми спочатку демонструємо способи і алгоритми «ручного» розв'язання прикладних задач функціонального аналізу на конкретних простих прикладах, а уже потім показуємо як ці задачі розв'язувати за допомогою мови Python з використанням дистрибутивів і підпрограм, що допускають їх комп'ютерну реалізацію в консолі Spyder.

Такий підхід обумовлений тим, що, як показала практика роботи зі студентами під час вивчення функціонального аналізу, в разі, якщо для розв'язання задачі використати готову програму, написану мовою Python, то студенти, використовуючи цю програму, отримують розв'язок задачі, не розуміючи суті закладених в програму алгоритмів, що, по-перше, надовго не залишається в пам'яті, а по-друге, не сприяє осмисленому застосуванню цих же алгоритмів при розв'язанні інших задач, умови яких в чомусь відрізняються.

Але, оскільки у цьому навчальному посібнику ми використовуємо мову програмування Python, то спочатку, з посиланням на популярний [3] та науковий [4] варіанти її викладення, здійснимо екскурс в історію створення цієї мови та в загальних рисах розглянемо основні дистрибутиви, що входять до її структури.

І почнемо зі звернення уваги на те, що розробники мови Python, метою яких було створення безкоштовної, доступної для всіх, мови програмування високого рівня, назвали цю мову не в честь змії і читати цю назву потрібно не «пітон», тобто не в прямому перекладі літер англійської мови, а читати назву мови потрібно «Пайтон», бо назвали розробники її в честь циркового коміка Пайтона, який створив популярне у 70-х роках минулого сторіччя як в Англії, так і у Британії в цілому, комедійне шоу «Летючий цирк Монті Пайтона», яке дуже подобалось розробникам нової мови програмування. Але, щоб задовольнити і тих, кому

подобалося вкладати в слово Python зміст слова «пітон», усі програми, які створювались цією мовою уже в 64-бітовому варіанті, їх розробники розмістили і продовжують розміщувати в програмному середовищі, названому на честь найдовшої у світі змії Anaconda.

Тим нашим читачам, яких цікавить лише використання програм мовою Python для розв'язання прикладних задач, ми радимо детально ознайомитись з навчальним посібником [4], в якому викладено основи мови Python та приклади її застосування для розв'язання наукових задач, а тим, кого цікавить і технологія створення програм мовою Python, варто ознайомитись ще й з навчальним посібником [3], в якому ця технологія у спрощеному вигляді з використанням інтегрованого 32-бітового середовища IDLE викладена так, щоб бути зрозумілою і дітям шкільного віку. Але одразу ж попереджаємо, що в пакет прикладних програм Anaconda, для яких використовується виключно 64-бітове середовище, 32-бітове середовище IDLE не входить, тож IDLE в Anaconda шукати не варто, але його можна викликати за окремим посиланням [5].

Ми згадали про інтегроване середовище IDLE для повноти історичної довідки, але користуватись ним у цьому навчальному посібнику не будемо, адже 32-бітове інтегроване програмне середовище, яким є IDLE, нині вже неактуальне, тому в подальшому на нього посилатись не будемо, а сконцентруємо увагу на 64-бітовому інтегрованому середовищі Anaconda, на яке ви можете зустріти посилання в різних літературних джерелах і як на дистрибутив, і як на пакет прикладних програм (ППП) мовою Python. Встановлювати на своєму комп'ютері дистрибутив Anaconda вигідно ще й тому, що одночасно і автоматично на вашому комп'ютері встановлюється і бібліотека пакетів прикладних програм, які використовуються для наукових досліджень і носять назви: numpy, sympy, scipy, matplotlib.

ППП numpy (або NumPy – числовий Пайтон) – це пакет програм, який використовується для числових розрахунків.

ППП sympy (або SymPy – символічний Пайтон) – це пакет програм, який використовується для всіляких перетворень виразів, заданих у символічній формі (зокрема і для взяття похідних та невизначених інтегралів від складних функцій).

ППП scipy (або SciPy – науковий Пайтон) – це пакет програм, який зручно застосовувати при обробленні результатів наукових досліджень у сукупності з пакетами sympy та numpy.

ППП matplotlib – це пакет програм для одно-, дво- і тривимірних графічних зображень результатів розрахунків, виконаних з застосуванням пакетів numpy, sympy та scipy, тобто, це графічний редактор, пристосований до роботи з програмами, написаними мовою Python.

Зміст усіх цих ППП та порядок їх застосування ми будемо розкривати в процесі їх використання для розв'язання задач функціонального аналізу, а у цій вступній частині навчального посібника згадаємо ще лише про те, що реалізувати ці ППП в разі, якщо ви встановили на своєму комп'ютері дистрибутив Anaconda, можна за допомогою інтерпретаторів (або, що одне і те ж, консолей) IPython, IPython Notebook, який ще називають Jupyter Notebook, та Spyder, головне вікно останнього з яких на екрані розділене на три частини, причому ліва частина призначена для набору і редагування програм у вигляді файлів, які можна або виконувати або відправляти в пам'ять з можливістю виклику в подальшому, права нижня частина призначена для набору програм за допомогою командного рядка, їх тестування та виведення результатів їх дії і результатів тестування на екран, а права верхня частина призначена для виведення на екран рисунків, що супроводжують обчислення.

Ми в нашому навчальному посібнику будемо використовувати саме консоль Spyder, назва якої є аббревіатурою від Scientific Python Development Environment, що перекладається як «Наукового Пайтону середовище розвитку», і яка є найбільш узагальненою, оскільки інтегрує в собі основні риси інших двох інтерпретаторів, згаданих вище.

На цьому ми вступну частину нашого навчального посібника закінчуємо і приступаємо до конкретизації його змісту.

Розділ 1 МНОЖИНИ І МЕТРИЧНІ ПРОСТОРИ ТА ЇХ ХАРАКТЕРИСТИКИ (В ПРИКЛАДАХ І ПРОГРАМАХ)

1.1 Множини та їх характеристики

У кінці однойменного підрозділу у базовому навчальному посібнику [1] серед інших стосовно множин сформульовані і такі запитання.

1. Який зміст вкладається в поняття «множина» та які основні характеристики множин і їх приклади ви знаєте?
2. Що собою являють сума, переріз і різниця множин?

Тож із відповідей на ці запитання ми і розпочнемо викладення змісту нашого «Навчального посібника для опанування студентами способів розв'язання задач з функціонального аналізу мовою Python»

Що стосується першого питання, то його розкриття почнемо з повторення означення множини та її характеристик, які дані в роботі [1].

Отже, **множина** - це сукупність об'єктів якоїсь природи, які прийнято називати елементами. **Множина** вважається заданою, якщо є відомими всі її елементи та правило, згідно з яким ці елементи відносять до цієї **множини**. **Множина** зі скінченною кількістю елементів називається **скінченною множиною**, а **множина** з нескінченною кількістю елементів називається **нескінченною множиною**. Прикладом **скінченної множини** є **множина** автомобілів, зареєстрованих в Україні, а прикладом **нескінченної множини** є **множина** дійсних чисел на відрізку $[0,1]$ числової осі. **Множина**, яка не містить жодного елемента, називається **пустою**. Якщо **множини** A і B складаються з однакових елементів, то вони вважаються **рівними** між собою, про що свідчить запис $A = B$. Якщо ж у **множині** A входять не всі елементи **множини** B , то **множину** A називають **підмножиною множини** B , про що свідчить запис $A \subset B$. Наприклад, на числовій осі **множина** раціональних чисел R є **підмножиною множини** дійсних чисел Z , а **множина** автомобілів марки «Хонда» є **підмножиною множини** автомобілів, зареєстрованих в Україні.

Важливою характеристикою **множин** є їх **еквівалентність**, згідно з якою **множини** A , B вважаються **еквівалентними**, якщо кожному елементу $a \in A$ за якимось, заздалегідь обумовленим правилом, ставиться у відповідність один-єдиний елемент $b \in B$, а кожному елементу $b \in B$ ставиться у відповідність один-єдиний елемент $a \in A$. Наприклад, еквівалентними є **множина** A легкових автомобілів приватної власності, кожний з яких зареєстровано лише на одного власника у певному населеному пункті, і **множина** B людей, які є власниками цих автомобілів. Правилком, за яким встановлюється **еквівалентність** цих множин, є запис органом реєстрації автомобілів прізвища власника в паспорті автомобіля.

А для того, щоб порівнювати між собою **нееквівалентні множини**, вводиться поняття їх **потужності**, яку будемо встановлювати за чимось спільним, що має місце в усіх **множинах**, **еквівалентних** тій, яку ми розглядаємо. Очевидно, що спільним у **скінченних множинах** різної природи є лише кількість їх елементів, а тому, якщо **множина** A має n елементів, а **множина** B має t елементів і при цьому $n > t$, то ми констатуємо, що **множина** A має **потужність більшу, ніж множина** B . Але виникає запитання: «А як порівнювати між собою за **потужністю нескінченні множини**, кожна з яких має нескінченну кількість елементів?».

Досліджуючи на числовій осі різні нескінченні числові послідовності, математики встановили, що з усіх нескінченних послідовностей найшвидше наближається до нескінченності **натуральний ряд** N , оскільки кожне його наступне число дорівнює попередньому, збільшеному на одиницю, і при цьому при формуванні цього ряду

пропускаються всі дійсні числа, які містяться на числовій осі у кожній такій одиниці. А тому домовились вважати **натуральний ряд**, який являє собою нескінченний ряд чисел, **нескінченною множиною найменшої потужності**, яку домовились позначати символічно малою латинською літерою **a**, і всі інші **нескінченні множини** порівнювати між собою, виходячи з того, як вони співвідносяться за **потужністю** з **потужністю натурального ряду**, а всі **нескінченні множини з потужністю натурального ряду** називати **зліченими множинами**, оскільки кожному їх елементу можна приписати індекс, який дорівнює відповідному числу натурального ряду, за рахунок чого кожен їх елемент можна **полічити**.

І першим фактом, який встановили математики після цієї домовленості стосовно **потужності натурального ряду**, є те, що **потужність множини Z дійсних чисел, заданих на відрізку [0,1], є більшою за a**.

Потужність нескінченної множини дійсних чисел на відрізку [0,1] математики **вирішили назвати потужністю континууму**, а символічно **позначати малою латинською літерою c**, отже, справедливою є нерівність **c > a**. Більше того, математики встановили, що **для потужностей c, а справедливою є рівність c = 2^a**. А оскільки **множина дійсних чисел Z на відрізку [0, 1]** числової осі, є сумою **підмножини R раціональних чисел та підмножини ірраціональних чисел**, заданих на цьому ж відрізку, а кожне раціональне число можна подати у вигляді відношення двох цілих чисел, які є елементами натурального ряду, який є зліченною множиною потужності **a**, то ці числа і в чисельнику, і в знаменнику можна полічити, а тому **підмножина раціональних чисел на відрізку [0, 1] числової осі теж є зліченною множиною потужності a**. А з цього факту витікає **два наслідки, перший з яких засвідчує, що підмножина ірраціональних чисел на вказаному відрізку є нескінченною множиною потужності континууму c**, бо лише за рахунок цієї підмножини множина дійсних чисел на вказаному відрізку матиме потужність **c**, а **другим наслідком є твердження, що в разі додавання до множини потужності континууму будь-якої зліченної підмножини потужності їх суми залишається рівною c**. Тож на основі цього твердження можна зробити **важливий висновок, що і вся вісь дійсних чисел є множиною потужності континууму c**.

А тепер у такому ж сконцентрованому варіанті, скориставшись теоретичним матеріалом, наведеним у нашому навчальному посібнику [1], дамо відповідь на друге з наведених вище запитань.

При об'єднанні двох **множин A і B** утворюється нова **множина M**, яку називають їх **сумою** і яка містить у собі всі елементи обох цих **множин**, причому кожен однаковий елемент обох **множин** в їх **суму M** входить як один елемент, символічно записується це так:

$$M = A \cup B. \quad (1.1)$$

Наприклад, якщо **A і B** – це числові **множини**,

$$A = \{1,2,3,4,5\}, B = \{4,5,6,7,8\}, \quad (1.2)$$

то, згідно з (1.1), матимемо

$$M = A \cup B = \{1,2,3,4,5\} \cup \{4,5,6,7,8\} = \{1,2,3,4,5,6,7,8\} \quad (1.3)$$

При перетині двох **множин A і B** утворюється нова **множина P**, яку називають їх **перерізом** і яка містить у собі лише ті елементи обох цих **множин**, які є однаковими, причому кожен із цих однакових елементів обох **множин** в їх **переріз P** входить як один елемент, символічно записується це так:

$$P = A \cap B. \quad (1.4)$$

Для наведених в умовах попереднього прикладу числових **множин** (1.2), згідно з (1.4), матимемо

$$P = A \cap B = \{1,2,3,4,5\} \cap \{4,5,6,7,8\} = \{4,5\}. \quad (1.5)$$

A множина Q , яка складається з елементів *множини* A , що не входять у *множину* B , називається *різницею* цих *множин* і позначається як $A - B$ або $A \setminus B$, тобто,

$$Q = A - B = A \setminus B. \quad (1.6)$$

Цілком очевидно, що в загальному випадку

$$A - B \neq B - A. \quad (1.7)$$

Наприклад, для числових *множин* (1.2)

$$A - B = \{1,2,3\}, \quad (1.8)$$

$$B - A = \{6,7,8\}. \quad (1.9)$$

На завершення цього підрозділу розглянемо операцію над множинами, яку, як правило, не розглядають у класичному функціональному аналізі, а тому їй не знайшлося місця і у нашому навчальному посібнику [1], але яка теж може зустрітись в задачах системного аналізу, що використовують операції над множинами. Це *операція об'єднання множин A та B , яку позначимо R , з вилученням спільних елементів*, тобто операція

$$R = \overline{A \cap B}, \quad (1.10)$$

за умови, що

$$A \subset S, \quad B \subset S, \quad A \cup B = S. \quad (1.11)$$

Виходячи з цих умов, для числових *множин* (1.2) матимемо

$$R = \overline{A \cap B} = \{8,7,6,3,2,1\} \quad (1.12)$$

1.2 Початкові відомості з мови програмування Python, достатні для розв'язання задач, пов'язаних з операціями над множинами

Для того, щоб продемонструвати, як наведені у попередньому підрозділі операції над множинами виконувати *в програмному середовищі Python*, спочатку, орієнтуючись на наведені в списку використаної літератури джерела [2]–[5], нагадаємо деякі початкові відомості з технології використання цієї мови програмування.

Отже, виходимо з того, що ви вже викликали на свій комп'ютер *дистрибутив Anaconda* і вибрали та встановили *консоль Spyder*. В результаті цих дій ви вже матимете на своєму комп'ютері *інтерактивну оболонку IPython*, в якій уже можна виконувати певні операції мовою Python і без виклику спеціалізованих *пакетів* програм типу: *numpy, sympy, scipy, matplotlib*.

Після встановлення *консолі Spyder екран* вашого комп'ютера буде розділений *на три частини, в лівій* з яких ви зможете *набирати* потрібні вам програми *мовою Python* у вигляді цілісних *файлів*, які, надавши їм назву і занісши в пам'ять, можна буде викликати з пам'яті за потреби їх використання. *В правій нижній частині* екранного *вікна консолі Spyder* ви зможете набирати потрібні вам *програми в інтерактивній оболонці IPython*, використовуючи

командні рядки, кожен із яких починається символом *In[m]* де *m* – номер командного рядка, а **перехід** від поточного рядка до наступного здійснюється натискуванням **клавіші Enter**. А в **правій верхній частині** цього екранного **вікна** будуть відображатись **рисунок і графіку** функцій, якими супроводжуватиметься виконання заданих вами програм, якщо ви програмно вказуватимете на потребу їх виведення на екран.

В пояснювальному прикладі № 1, поданому нижче, продемонстровано, як набирати команди в командних рядках для виконання операцій **множення** з символом «*», **піднесення до степеня** з символом «**», **додавання** з символом «+», **віднімання** з символом «-», **ділення** з символом «/», **використання результату попередньої операції** з символом «_» (одинарне підкреслення), **використання результату операції, попередньої попередній** з символом «__» (подвійне підкреслення). Звертаємо увагу на те, що **після командного рядка** під номером *[m]*, в якому програмується безпосереднє виконання якоїсь операції, **під символом «Out[m]» з'являється рядок**, в якому наводиться **результат** виконання цієї **операції**. В разі ж, якщо ви в командному рядку записали щось таке, що не відповідає позначенням чи змісту, прийнятному для мови Python, то в наступному рядку після даного, з'явиться англійською мовою текст роз'яснення суті допущеної вами помилки. Виправивши цю помилку, ви можете продовжити набирання подальших команд вашої програми. Звертаємо увагу на те, якщо в командному рядку подається лише одна вихідна величина з конкретизованим її значенням, то після неї не ставляться ніякі інші знаки, а якщо в одному командному рядку подається кілька вихідних величин з конкретизованими значеннями, то між ними ставиться знак «;» (кома з крапкою). Цей же знак ставиться і між символічно записаною операцією в командному рядку і символом вказаного у цьому ж рядку результату цієї операції. **Звертаємо увагу** також і на те, що, як і у роботі [4], при формуванні команд у кожній програмі мовою Python, для кращого розуміння суті кожної команди, ми у кожному **командному рядку**, в якому записуватиметься одна команда, **справа від цієї команди після умовного символу «#» розмішуватимемо пояснення** дії, яка реалізується даною командою.

Пояснювальний приклад № 1

```
In[1]: x=2 # Внесення змінної x та її значення
In[2]: y=4 # Внесення змінної y та її значення
In[3]: z=x*y; z # Отримання добутку xy змінних
Out[3]: 8
In[4]: z1=x**y; z1 # Піднесення змінної x до степеня y
Out[4]: 16
In[5]: z2=x**y-10; z2 # Обчислення виразу зі степенем і різницею
Out[5]: 6
In[6]: z3=_*2; z3 # Перемноження на 2 попереднього числа
Out[6]: 12
In[7]: z4=__*3; z4 # Перемноження на 3 числа з рядка [5]
Out[7]: 18
In[8]: z5=y**0.5; z5 # Обчислення кореня квадратного з y
Out[8]: 2.0
In[9]: z6=(x+y)*2; z6 # Перемноження на 2 суми x та y
Out[9]: 12
In[10]: z7=_/3; z7 # Ділення на 3 попереднього числа
Out[10]: 4
```

Кінець пояснювального прикладу № 1.

Оскільки жодна програма не може виконуватись, якщо для запрограмованої задачі не задані вихідні дані, то зупинимось коротко на тому, яким чином задаються **вихідні дані у програмах мовою Python**.

У цій мові вихідні дані *можуть задаватись у вигляді стрічок (str), списків (list), кортежів (tuple) та словників (dict), елементами яких можуть бути літери певного алфавіту або слова, складені з цих літер, дійсні (float), комплексні (complex) або цілі (int) числа, а також логічні змінні (bool) зі змістом «Правда» (True), яка в числовому еквіваленті означає «1», та зі змістом «Неправда» (False), яка в числовому еквіваленті означає «0».*

Стрічки (str) – наголошую, для програм мовою Python саме стрічки, а не рядки – *утворюються взяттям їх елементів в одинарні (типу апострофа) або подвійні лапки*, як показано в пояснювальному прикладі № 2. Але, якщо ви наберете, наприклад, стрічку "Добрий день!" в рядку під номером [m], то після натискання клавіші Enter в наступному рядку під цим же номером буде надруковано Out[m]: 'Добрий день!' – тобто стрічка буде повторена, але з тим же номером і в одинарних лапках. Якщо ж ви хочете в наступному рядку вивести стрічку «в чистому вигляді», то її треба *виводити на екран через операцію print()* – обидва ці варіанти виведення стрічки наведені в пояснювальному прикладі № 2 як з використанням одинарних, так і подвійних лапок. Відзначимо також, що *індексування елементів в стрічці починається з нуля*, а за індексом елемента в стрічці, взятим в квадратні дужки, можна викликати його значення; що елементи в стрічці не дозволяється змінювати; що операцією «in» можна перевірити, чи даний елемент є в стрічці; що операцією «+» дві стрічки можна об'єднувати в одну (конкатенація); що за допомогою операції «*» стрічку можна повторити стільки разів, на скільки вказує число, яке стоїть перед символом цієї операції, утворивши у такий спосіб стрічку, в стільки ж разів довшу; що *за допомогою функції len()* можна підрахувати, скільки елементів входить в стрічку – усі ці особливості стрічок теж наведені в пояснювальному прикладі № 2.

Пояснювальний приклад № 2

```
In [1]: "Добрий день!" # Внесення стрічки у формі “.”
Out[1]: 'Добрий день!'
In [2]: 'Добрий день!' # Внесення стрічки у формі ‘ ‘
Out[2]: 'Добрий день!'
In [3]: print("Добрий день!") # Виведення чистої стрічки на екран
Добрий день!
In [4]: print('Добрий день!') # Виведення чистої стрічки на екран
Добрий день!
In [5]: s1="Добрий день," # Внесення стрічки у формі s1
In [6]: s2='шановні студенти!' # Внесення стрічки у формі s2
In [7]: s1+s2 # Формування суми стрічок s1 та s2
Out[7]: 'Добрий день, шановні студенти!'
In [8]: s3="Ура!" # Внесення стрічки у формі s3
In [9]: 4*s3 # Стрічка з чотирьох s3
Out[9]: 'Ура!Ура!Ура!Ура!'
In [10]: "p" in s3 # З'ясування чи є літера «p» в s3
Out[10]: True
In [11]: "к" in s2 # З'ясування чи є літера «к» в s2
Out[11]: False
In [12]: s1[0] # Виклик із s1 елемента з індексом 0
Out[12]: 'Д'
In [13]: s1[2] # Виклик із s1 елемента з індексом 2
Out[13]: 'б'
In [14]: len(s1) # Визначення кількості членів в s1
Out[14]: 12
```

Кінець пояснювального прикладу № 2.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Мокін Б. І., Мокін В. Б., Мокін О. Б. Функціональний аналіз, адаптований до прикладних задач в галузі інформаційних технологій : навчальний посібник. Вінниця : ВНТУ, 2020. 192 с.
2. Python. [Електронний ресурс]. Режим доступу : <https://www.python.org/downloads/>.
3. Бріггс Джейсон Р. Python для дітей (веселий вступ до програмування). / перекладачка з англійської Олександра Гордійчук. Львів : Видавництво старого Лева, 2019. 400 с.
4. Доля П. Г. Введение в научный Python. Харків : ХНУ ім. Каразіна, 2016. 265 с.
5. <https://www.python.org/getit>
6. Мокін Б. І., Мокін О. Б., Шалагай Д. О. Про один із підходів наближеного обчислення інтегралів Стілтєса і Лебега на мові Python в задачах системного аналізу з дискретними моделями. *Вісник Вінницького політехнічного інституту*, 2021. № 3. С. 61–68.

Навчальне видання

Мокін Борис Івович
Мокін Віталій Борисович
Мокін Олександр Борисович

НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК
для опанування студентами способів розв’язання задач
з функціонального аналізу мовою Python
Частина 1

Редактор В. Дружиніна

Оригінал-макет підготовлено Б. Мокіним

Підписано до друку 15.06.2022. Формат 29,7×42¼. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman. Ум. друк. арк. 14,78.
Наклад 35 пр. Зам. № 2022-057.

Видавець та виготовлювач –
Вінницький національний технічний університет,
редакційно-видавничий відділ,
21021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
ВНТУ, ГНК, к. 114.
Тел. (0432) 65-18-06.

Свідоцтво суб’єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.

Замовити книжку: <https://press.vntu.edu.ua/index.php/vntu/catalog/book/689>